

Protestantse gemeente Leidsche Rijn
Zondag 3 mei 2020
Lezing Johannes 21:15-19 'Heb je mij lief?'
Marije Karreman

Aankondiging via <https://youtu.be/3KOh0WCs8qA>

Lukt het je nog in deze tijd, om te geloven? Of niet?
Lukt het je te vertrouwen op God, die ons nabij is, die ons liefheeft?
Juist nu kan dat moeilijk zijn. We kunnen ons van God verlaten voelen.
Wat vraagt God nu van ons? Vraagt God ons nu om te blijven geloven, misschien wel tegen beter weten in? Of tegen je gevoelens van twijfel en angst in?

In dit gesprek dat Jezus voert met Petrus zien we dat Jezus aan hem vraagt: 'Heb je mij lief?' Hij vraagt niet naar overtuigingen, niet naar resultaten uit het verleden of naar toekomstplannen, nee, alleen een eenvoudig, heb je mij lief?
Deze vraag maakt dit een heel intiem gesprek. Wanneer vraag je dit aan een vriend: 'Hou je van me?' Maar blijkbaar is dit wat Jezus wil horen. Blijkbaar is dit waar het om gaat.
Ook als alle zekerheden zijn gaan schuiven, als alles wankelt. Het gaat om liefde.
Want liefde voedt het vertrouwen, en de overgave, liefde voedt de hoop en het geloof.

Henri Nouwen (Jezus, gedachten bij het evangelie, 2003) verwoordt het als volgt: 'Kijk naar Jezus. De wereld schonk geen aandacht aan hem. Hij werd gekruisigd en uit de weg geruimd. Zijn boodschap van liefde werd verworpen door een wereld die op zoek is naar macht, efficiency en beleid. Maar daar was Hij en Hij verscheen met wonden in zijn verheerlijkte lichaam aan een paar mensen die ogen hadden om te zien, oren om te horen en harten om te verstaan. Deze afgedankte, onbekende, gewonde Jezus zei eenvoudig: 'Hou je van me, hou je werkelijk van me?' Hij wiens enige zorg de verkondiging van de onvoorwaardelijke liefde van God was geweest, had maar één vraag: 'Hou je van me?'

Hou je van Jezus? Of, anders geformuleerd, ken je de mens geworden God?
Begrijp je dat Jezus laat zien wie God is, dat God vergeeft, om ons geeft, ons zoekt en ons wil genezen? In Gods hart is geen argwaan, of vooroordeel. Hij wil ons louter liefde geven en hij wil liefde terugkrijgen. Hij lijdt omdat hij ziet hoe onmetelijk het menselijk lijden is. En tegelijkertijd begrijpt hij ons verzet en de moeite die het ons kost om ons over te geven, om hem te vertrouwen onder alle omstandigheden. Daarom klinkt die vraag: 'Heb je mij lief?' Want liefde schept ruimte. Liefde voedt het vertrouwen en de hoop.

<gedicht van Inge Lievaart>

Er stond een interview met een collega predikant in de Volkskrant afgelopen week. Over zinvol leven. *Marleen Blootens*, zij was de geïnterviewde, vertelde dat zij door een geloofscrisis was gegaan, toen ze het moeilijk had in haar leven en ze veel tegenslag meemaakte. 'Ik had altijd gepreekt over 'God is liefde' en 'God is nabij' maar dat ervoer ik niet meer.' Uiteindelijk is ze toch weer de Bijbelverhalen gaan lezen, die gaven enige troost, maar wie vooral troost gaf, was haar pasgeboren zoontje. Toen begreep ze weer, intuïtief: 'dit is waarom wordt gezegd dat God de schepper is van het leven. Dat valt niet goed uit te leggen, het gaat aan woorden voorbij.'
Zinvol leven draait volgens haar, en het klinkt ons bekend in de oren, het draait volgens haar 'altijd om de ander.' Het gaat er in essentie om dat we al die mensen die ons pad kruisen liefhebben en het goede voor hen zoeken.' 'God ontbreekt in dit antwoord', merkt de interviewer op, en ze reageert, 'ik denk dat dit is wat God van mij vraagt – hem liefhebben is de ander liefhebben.'

Dat brengt ons weer bij de vraag die Jezus aan Petrus stelt: 'Heb je mij lief?' Als Petrus zijn eigen antwoord hoort, en nog eens, en opnieuw, dan wordt het weer waar, dan wordt het werkelijk. En dan krijgt hij van Jezus de opdracht: vanuit die liefde kan je gaan zorgen voor anderen, de lammeren weiden, de schapen hoeden en weiden.

We zullen straks luisteren naar een lied van De Kast, 'het hart van mijn gevoel'. In dit lied klinkt gemis door. 'Als jij er niet bent, dan is het *net of ik mezelf verloren ben...*' Petrus moest leren leven met een veranderde Jezus, die hij bijna niet meer herkende... In het gesprek waar we vandaag bij stil staan wordt hij verder voorbereid op een andere vorm van nabijheid – blijf van me houden, ook als ik er niet ben, zorg voor de mensen om je heen, ook als ik er niet ben – ik zal er zijn, maar anders. En nu wij moeten leren leven in een veranderde wereld, nu we moeten leren leven met mensen op afstand, met een andere vorm van contact, komen deze verhalen ook anders bij ons binnen. Ze willen ook ons helpen, om juist nu, terwijl alles verandert, lief te blijven hebben en te zorgen voor elkaar.

Amen

Aansluitend: Hart van mijn gevoel, De kast

Het is net of ik mezelf verloren ben, het is net of ik mijn diepste dalen ken.

In het hart van mijn gevoel zal ik jou nooit vergeten.

In het hart van mijn gevoel mis ik je lach.

Had ik kunnen weten dat het leven zonder jou me breken zou.

Vanaf de eerste dag.